

до като нѣмаме нови закони, въ сила сѫ турските закони, следователно и турскиятъ законъ за печата. Климентъ твърди, че е недостойно за Народното събрание да се занимава съ плещенията на нѣкакво си вестниче, Народното събрание стои много високо; и други вестници още по-лошо сѫ се държали, Цѣлокупна отъ самото начало само псува; ако нѣкой лично се смѣта за гарга или вълкъ, нека самъ я сѫди. Стамболовъ отговаря, произнася се остро за цѣлата журналистика (nota bene вж. стенограмитѣ), иска да се преследва „Витоша“ и за по-старите й нападки на миналото Събрание, лъжитѣ й за подканянето да се не плащатъ данъци, тѣзи лъжи били разпространявани отъ миналите властници и т. н. Стоянъ въ освѣтлява гледището, че Събранието не може никого да сѫди, това е прерогатива на изпълнителната власт — на министерството, той преследва възъ основа на сѫществуващите закони, за интерпелацията. Тодоровъ защищава свободата на печата, позовава се на конституцията, казва че законите на една деспотична страна, въ която печатътъ не е свободенъ (Турция), не могатъ да бѫдатъ въвеждани въ една конституционна страна, гдето печатътъ е свободенъ, че едни закони иматъ сила, само когато сѫ приети отъ Народното събрание — страшенъ шумъ, Славейковъ като ракъ си въртѣше очите, ядосанъ отъ бележката на Клиmenta за Цѣлокупна, отнимаша думата, реве като лудъ, Тодоровъ, каже, твърди, че страната е безъ закони, Тодоровъ продължава да говори, протестува, той защищавалъ свободата и конституцията, а не „Витоша“, захваща около 10 пжти на ново. Krakehel [препирня]. Станчевъ (седналъ предъ Тодорова) обръща се къмъ него: ако искашъ да говоришъ по-нататъкъ, върви вънъ! Климентъ протестува противъ такава непарламентарна постъпка. — Изборъ на комисия за разпределение на страната, споредъ губернии, Варна: Икономовъ, попъ Радевъ, Бръснаровъ; Търново: Михайловски, Живковъ, Стамболовъ; Русчукъ: Бръшляновъ, Самаровъ, Хорозовъ; Видинъ: Молловъ, Пановъ, Рангель Костовъ; София: Йосифъ Ковачовъ, Грънчаровъ, отъ цѣлото Събрание Славейковъ, и, по предложението на Икономова, 1 турчинъ, Храновъ предлага Хафузъ Билялъ Ефendi. Славейковъ възразява, че тогози турцина трѣбвало по-рано да предложатъ, езикътъ е прѣчка да бѫде въ комисията; Молловъ каза, че това не прѣчело, много народни представители знаятъ турски. Смѣшна аритметическа препирня, дали да избератъ 16 или 17. Тишевъ обеща статистиченъ материалъ. — Къмъ края Храновъ чете петицията на две български села въ Таврическа губерния (Царицино, Терновка) за възвръщането имъ въ Ломско. Речи върху това. Отложено. Искатъ привилегии. Говори Костовъ. Край на 4 часа.

Отидохъ въ двореца, да докладвамъ на княза вмѣсто Стоилова, обаче тъкмо въ това време играеха билиардъ. Стра-